

Dosarul nr.3ra-616/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (M. Gandrabur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, I. Muruianu, Gr. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Ruslan Darie, reprezentat de avocatul Maxim Chișca,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de Ruslan Darie împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil de restabilire în funcție, achitarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 23 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 11 noiembrie 2019, Ruslan Darie a depus o cerere de chemare în judecată, concretizată la 09 decembrie 2019, împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, solicitând anularea ordinului emis de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră nr. 931/ps din 12 septembrie 2019 cu privire la încetarea raportului de serviciu, obligarea emiterii ordinului privind restabilirea lui Ruslan Darie în funcția deținută anterior încetării raportului de serviciu, cu achitarea salariului pentru perioada de absență forțată de la serviciu din 12 septembrie 2019 până la data restabilirii, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 12 septembrie 2019, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a emis ordinul nr. 931/ps cu privire la încetarea raportului de serviciu a comisarului principal, Ruslan Darie, ofițer de investigații din contul funcției de ofițer superior de investigații al Sectorului de poliție de frontieră „Leușeni-1” a Direcției regionale Vest, fiindu-i adus la cunoștință la 16 septembrie 2019.

Nefiind de acord cu ordinul respectiv, la 11 octombrie 2019, Ruslan Darie a depus cerere prealabilă, unde prin răspunsul nr. 35/2-1-D-423/19 din 28 octombrie 2019, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a fost lăsată fără examinare.

Reclamantul a indicat că pârâțul în ordinul emis a făcut trimitere la prevederile art. 38 alin. (1) lit. m) și alin. (3) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI, art. 466 alin. (3) din Codul de procedură penală și pct. 5, 18, 19 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1145 din 21 noiembrie 2018, prevederi care în opinia sa au fost interpretate eronat.

Totodată, a precizat că prin sentința din 27 decembrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, Ruslan Darie, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 41, art. 42 alin. (2), (3), (5) art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal, a fost achitat, pe motiv că faptele incriminate nu întrunesc elementele infracțiunii.

Prin decizia din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, Ruslan Darie a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 41, art. 42 alin. (2), (3), (5) art. 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal, și în baza acestei legi i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2 300 unități convenționale în contul statului, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de cinci ani.

A menționat că decizia de condamnare pronunțată de Curtea de Apel Chișinău la 18 aprilie 2019 nu este definitivă, iar normele se referă la considerarea sentinței definitive în situațiile în care încetarea procedurii de apel are loc în temeiul retragerii apelului, fapt ce nu s-a întâmplat.

La caz, nu a depus cerere de retragere a apelului, ci dimpotrivă, la 26 iunie 2019 a declarat recurs asupra deciziei din 18 aprilie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, prin urmare soluția apelului nu este definitivă având în vedere că a fost atacată cu recurs.

Prin încheierea din 10 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost declarată inadmisibilă acțiunea înaintată de Ruslan Darie împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la contestarea ordinului și restabilirea în funcția anterior deținută (f.d.28-31).

Prin hotărârea din 31 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Ruslan Darie împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la anularea ordinului nr. 931/ps din 12 septembrie 2019, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind restabilirea în funcția deținută anterior și achitarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă începând cu 12 septembrie 2019 și până la data restabilirii, precum și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.126-137).

Potrivit scrisorii de expediere a actului judecătoresc nr. 13373, 13374, se constată că Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani la 07 septembrie 2020 a expediat părților copia hotărârii din 31 iulie 2020 (f.d.138). La fel, din actele cauzei rezultă că în aceeași zi copia hotărârii a fost expediată și prin intermediul poștei electronice (f.d.139).

La 01 septembrie 2020, Darie Ruslan, reprezentat de avocatul Maxim Chișca a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 31 iulie 2020 a Judecătoriei

Chișinău, sediul Rîșcani (f.d.140), iar la 30 septembrie 2020, a prezentat motivarea apelului, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu adoptarea unei decizii prin care acțiunea să fie admisă integral (f.d.148-152).

Prin decizia din 23 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de Ruslan Darie, reprezentat de avocatul Maxim Chișca împotriva hotărârii din 31 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d.202, 203-208).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a emis ordinul nr. 931/ps din 12 septembrie 2019, în temeiul deciziei din 18 aprilie 2019 a Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău, conform căreia Darie Ruslan a fost recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 41, 42 alin. (2), (3), (5), 327 alin. (2) lit. b¹) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa penală sub formă de amendă în contul statului în mărime de 2300 u.c. sau 115 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în termen de 5 ani.

Prin urmare, instanța de apel nu a stabilit careva încălcări comise de autoritatea publică pârâtă la emiterea actului administrativ individual defavorabil contestat, care ar duce la anularea acestuia, deoarece angajatorul în persoana Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, a dispus încetarea raportului de serviciu cu Darie Ruslan călăuzindu-se de prevederile art. 38 alin. (1) lit. m) și alin. (3) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care statuează că raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să înceteze în cazul condamnării în baza unei sentințe judecătorești definitive pentru fapte ce discreditează calitatea de funcționar public cu statut special, precum și de art. 466 alin. (3) din Codul de procedură penală care prevede că hotărârile instanței de apel rămân definitive la data pronunțării deciziei în apel.

Colegiul judiciar a menționat că, reclamantul nu a ținut cont de faptul că anularea de către instanța de recurs a deciziei din 18 aprilie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei la rejudecare în ordine de apel, nu poate genera efecte retroactive și nu poate afecta legalitatea actului administrativ individual, emis în temeiul acestei decizii judecătorești.

În asemenea circumstanțe, au fost reținute ca fiind corecte argumentele instanței de fond, că din perspectiva Codului administrativ, salariatul are dreptul de a pretinde retragerea/revocarea actului administrativ individual, reluarea procedurii administrative, fie angajatorul în lumina soluției judiciare ulterioare să-și abroge/anuleze propriul act, însă instanța de judecată nu poate anula un act administrativ care la data adoptării nu conținea vicii de natură materială și juridică.

De asemenea, instanța de apel a concluzionat în privința temeiniciei concluziei privind respingerea pretențiilor reclamantului de obligare a emiterii ordinului de restabilire în funcția deținută anterior emiterii actului contestat, cu achitarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă, având vedere că pretențiile respective sunt pretenții subsecvente pretenției reclamantului ce ține de anularea Ordinului IGPF nr. 931/ps din 12 septembrie 2019 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu” care a fost respinsă de instanța de fond, iar respingerea pretenției principale de anulare a actului administrativ individual defavorabil, duce și la respingerea pretențiilor subsecvente.

Corespunzător, instanța de apel a apreciat ca fiind corectă concluzia primei instanțe de respingere a cerințelor reclamantului de compensare a cheltuielilor de judecată suportate în prezentul proces, pe motiv că nu sunt întrunite temeiuri legale de admitere a cerințelor respective.

La 25 martie 2021, Curtea de Apel Chișinău a notificat părților, prin intermediul poștei electronice, dispozitivul deciziei pronunțat la 23 martie 2021 (f.d.209), iar la 14 aprilie 2021, a fost expediată decizia motivată (f.d.210).

La 19 aprilie 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d.211), Ruslan Darie, reprezentat de avocatul Maxim Chișca, împreună cu cererea de recurs a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 23 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei contestate, cu adoptarea unei decizii noi de admitere integrală a acțiunii (f.d.212-216).

În motivarea cererii de recurs, suplimentar celor invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, recurentul Ruslan Darie a indicat că la baza emiterii actului judecătoresc contestat statuează o apreciere arbitrară de către instanța de apel, a probelor și circumstanțelor relevante cauzei, ori concluziile enunțate de către acestea întru argumentarea raționamentului în partea admiterii apelului s-a rezultat cu examinarea superficială.

A menționat recurentul că, contrar prevederilor legale menționate, actul judecătoresc contestat este nemotivat, având la bază o argumentare incertă, neavând putere de convingere, or instanța de apel și-a însușit argumentarea expusă de partea apelantă, fără a fi dată apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezenta acțiune în raport cu materialul probator reținut de prima instanță, precum și cu normele de drept ce reglementează acest aspect.

Recurentul a remarcat că la caz pertinente sunt prevederile art. 12 alin. (1) lit. a), c) și o) din Legea nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră, art. 50 lit. i) și p), art. 58 alin. (i) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, prevederile pct. 7 subpct. 3), 14), 23), 30), pct. 13, subpct. 2), 7) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 409 din 07 iunie 2017, art. 4 din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629 din 08 august 2017.

Prin notificarea expediată electronic în data de 27 mai 2021 la adresa de e-mail avocat.chiscamaxim@gmail.com, de pe care a fost expediat recursul, Curtea Supremă de Justiție a comunicat reprezentatului recurentului necesitatea de a prezenta recursul semnat olograf sau după caz, semnat cu semnătura electronică avansată calificată, până la 31 mai 2021, ora 15.00, în sediul Curții Supreme de Justiție din str. Petru Rareș, 18, mun. Chișinău (f.d.232).

La 31 mai 2021, Ruslan Darie, reprezentat de avocatul Maxim Chișca a înlăturat neajunsurile, prezentând recursul semnat cu semnătura olografă (f.d.233-235).

Conform art. 244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța

de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 23 martie 2021.

La 25 martie 2021, Ruslan Darie și reprezentatul acestuia, avocatul Maxim Chișca au recepționat dispozitivul deciziei contestate, urmare a notificării Curții de Apel Chișinău prin intermediul poștei electronice (f.d.209).

La 19 aprilie 2021, avocatul Maxim Chișca a recepționat decizia motivată, iar Darie Ruslan a recepționat actul judecătoresc contestat la 26 aprilie 2021, fapt ce se confirmă prin avizele de recepție, anexate la materialele dosarului (f.d.217, 218).

La 19 aprilie 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d.211), Ruslan Darie, reprezentat de avocatul Maxim Chișca, împreună cu cererea de recurs a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 23 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.212-216), astfel se atestă că recursul a fost depus în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 29 aprilie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Inspectoratului General al Poliției de Frontieră copia cererii de recurs depusă de Ruslan Darie, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.221).

La 25 mai 2021, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului depus de Darie Ruslan ca neîntemeiat, întrucât instanțele ierarhic inferioare corect au aplicat normele de drept material, adoptând o hotărârea legală și întemeiată, cu respectarea normelor de procedură (f.d.224-230).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient

de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de Ruslan Darie, reprezentat de avocatul Maxim Chișca, este inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil,

comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Ruslan Darie, reprezentat de avocatul Maxim Chișca, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Nina Vascan

Victor Burduh